

[Ivar Nørgaard.]

tror, at noget af det, hr. Niels Helveg Petersen sagde, må bygge på en misforståelse, men jeg er i hvert fald interesseret i at få markedsministerens kommentarer til det. Det fremgik af indlægget, at hvis der blev faste valutakurser mellem deltagerlandene, så ville man automatisk få afskaffet betalingsbalanceproblemerne. Det har jeg svært ved at forstå. Så længe der overhovedet er tale om forskellig mønt, vil man fortsat kunne have underskud og overskud i forbindelse med f. eks. samhandel med Tyskland, sådan som vi kender det i øjeblikket. Så vidt jeg kan se, vil problemet først være løst, hvis man går så vidt, at man både indfører fælles mønt og ophører med at opføre betalingsmellemværender over grænsen i det hele taget, men det vil jeg godt bede hr. Niels Helveg Petersen og markedsministeren om at afklare for mig.

Hr. Morten Lange fremhævede som en væsentlig hindring for SF's tilslutning til fællesmarkedet, at Danmarks sikkerhedspolitik ville blive låst fast, hvis vi blev medlem af fællesmarkedet. Vi har jo i dag ikke blot fra min side, men også fra i hvert fald den radikale ordførers side meget klart fastslået, at det er socialdemokratiets, og jeg forstår også det radikale venstres faste synspunkt på dette spørgsmål, at vi ikke ønsker, at der gennem politiske overbygninger også bliver ordnet sikkerhedspolitiske forhold under EEC's regie, og det har jeg også forstået at regeringen stod fast på. Hvis det er tilfældet, så er hr. Morten Langes beklæmninger på dette felt ikke underbygget af den politik, som de partier, der ønsker medlemskab af fællesmarkedet, har fastlagt.

Vi kan ikke tilslutte os hr. Morten Langes dagsorden, idet vi netop mener, at når England, når og hvis England bliver medlem af fællesmarkedet, så er det også nødvendigt, at vi i hvert fald forhandler med fællesmarkedet for at finde ud af, på hvilke betingelser vi kan blive det; og hvis det kan blive på de betingelser, vi anser for rimelige, så mener vi, det er fornuftigt, at vi tilslutter os dette udvidede fællesmarked.

Hr. Sigsgaard var inde på spørgsmålet om hemmeligholdelse af materiale, og det var flere andre ordførere også inde på. Jeg tror, der er en vis begrundelse for den holdning, som hr. Sigsgaard og flere andre ofte giver

udtryk for i forbindelse med vor markedspolitiske holdning og de oplysninger, som regeringen skal fremskaffe som begrundelse for vor markedspolitiske holdning. Jeg tror, det er uheldigt, at vi så ofte holder fællesmøder mellem markedsudvalget og det udenrigspolitiske nævn, fordi det medfører, at der let kan opstå den misforståelse, at de markedspolitiske oplysninger, vi modtager i markedsudvalget — som altså bliver forelagt samtidig med, at der er møde i det udenrigspolitiske nævn eller dets medlemmer er til stede — skulle være undergivet samme tavshedsordning som de oplysninger, der bliver givet det udenrigspolitiske nævns medlemmer. Det er jo ikke tilfældet. Vi bør i høj grad lade de oplysninger, som regeringen fremskaffer om baggrunden for vor markedspolitik, tilflyde befolkningen og naturligvis medlemmer af dette ting, og derfor bør de møder, hvor disse problemer drøftes, hverken være eller kunne mistænkes for at være hemmelige.

Den dagsorden, som hr. Sigsgaard foreslog, er efter vor opfattelse ikke nogen egentlig politisk dagsorden, men en henstilling f. eks. til markedsudvalget eller markedsudvalget og regeringen om at gå noget dybere i undersøgelsen af, hvordan man bedre kan informere befolkningen. Der er dog én ting i forslaget, som jeg vil være meget skeptisk over for. Så vidt jeg har forstået forslaget, går det ud på, at man skal skaffe økonomiske midler til denne information, men forslaget indeholder også en bestemmelse om, at man skal finansiere ikke blot informationer, men også argumenter, og efter at jeg har hørt både hr. Sigsgaards og fru Hanne Reintofts argumenter her i dag, så ville jeg være betænkelig ved at lade dem statsfinansiere. Derfor må vi altså også afvise hr. Sigsgaards dagsordensforslag.

Til markedsministeren vil jeg gerne sige, at der er også efter markedsministerens tale i dag — og måske navnlig på grund af markedsministerens tale i dag — stadig tvivl om, hvordan man skal fortolke Wernerrapporten. Det er ikke mange dage siden, at markedssekretariatet udsendte en forkortet oversættelse af denne rapport, og allerede i dag kan markedsministeren på en række punkter meddele os, at det er hans skøn, at en del af de forslag, der er indeholdt i denne oversættelse, allerede er taget af bordet eller